

2000), «Кодифікація приватного (цивільного) права» (у співавт., 2000), підручник «Цивільне право України»: у 2 кн. (у співавт., 2005), «Цивільний кодекс України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2004), «Комментарий к Гражданскому кодексу Украины» (Т. 2, у співавт., 2005), «Цивільний кодекс України: Постатейний коментар»: у 2 ч. (Ч. 1, у співавт., 2005), «Цивільний кодекс України. Постатейний коментар»: у 2 ч. (Ч. 2, у співавт., 2006).

Професор Н. С. Кузнецова є видатним талановитим педагогом і вчителем. Під її керівництвом було захищено 20 кандидатських дисертацій та 6 докторських. Серед вихованців Наталії Семенівни багато відомих юристів-правознавців, науковців.

Не менш продуктивним напрямом діяльності Н. С. Кузнецової є її участь у законопроектній роботі. Зокрема, вагомим є її внесок у розробку проектів Цивільного кодексу України, Закону України «Про акціонерні товариства», пакета законів про приватизацію та ін. Вона є членом Консультативно-експертної ради Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, Науково-консультативної ради при Верховному Суді України, вчених рад Київського національного університету іме-

ні Тараса Шевченка та юридичного факультету Київського національного університету імені Тараса Шевченка, а також Інституту інтелектуальної власності НАПрН України, редколегії журналів «Право України», «Вісник Верховного Суду України», «Вісник господарського судочинства», «Інтелектуальний капітал», «Підприємництво, господарство і право», Міжнародної асоціації адвокатів (ІВА); заступником голови Науково-консультативної ради Вищого господарського суду України.

Плідна праця Н. С. Кузнецової відзначена нагородами: Орденом княгині Ольги III ступеня (2009), Премією імені Ярослава Мудрого (2011), Державною премією у галузі науки і техніки (2011), Почесною грамотою Верховної Ради України (2013).

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Наталію Семенівну Кузнецову** з ювілеєм та бажають їй відмінного здоров'я, добробуту та злагоди в родині, сил та насаги на підкорення нових творчих вершин, а також і надалі своїм прикладом надихати своїх співробітників, колег, учнів, студентів на продуктивну роботу.

Виповнилося 60 років від дня народження **Анатолія Павловича Зайця**, члена-кореспондента НАПрН України,

доктора юридичних наук, професора, Заслуженого юриста України, який народився 27 березня 1954 р. у с. Кур'янки Білогірського р-ну Хмельницької обл. У 1981 р. закінчив Харківський юридичний інститут (нині – Національний юридичний університет імені Ярослава Мудрого). З 1981 р. по 1983 р. працював старшим юрисконсультантом Управління

сільського господарства Долинського райвиконкому Хмельницької обл., а згодом старшим юрисконсультом тресту «Укрелеватор-млинбуд». У 1983–1985 рр. – аспірант, а потім молодший науковий співробітник, науковий співробітник, старший науковий співробітник Інституту держави і права АН УРСР (нині – Інститут держави і права ім. В. М. Корецького НАН України). З 1990 р. – головний науковий консультант науково-експертного відділу Секретаріату Верховної Ради України, з 1994 р. – заступник завідувача науково-експертного відділу Секретаріату Верховної Ради України, з 1997 р. – перший заступник керівника Науково-експертного управління (з 2000 р. – Головне науково-експертне управління) Секретаріату Верховної Ради України. З 2001 р. – перший заступник Державного секретаря Міністерства юстиції України, а з 2002 р. – Державний секретар Міністерства юстиції України. З 2006–2011 рр. – перший заступник голови Державного агентства України з інвестицій та розвитку. Нині помічник Міністра юстиції України та головний науковий співробітник Науково-дослідного інституту приватного права і підприємництва імені академіка Ф. Г. Бурчака НАПрН України.

У 1985 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Посилення узгодженості і взаємозв'язку нормативних приписів як умова підвищення ефективності правового регулювання» (спеціальність 12.00.01), у 1999 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Правова держава в Україні: концепція і механізми реалізації» (спеціальність

12.00.01). Вчений ступінь доктора юридичних наук присуджено у 2000 р., вчене звання професора присвоєно у 2002 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 2002 р.

Вагомим є внесок А. П. Зайця у розвиток юридичної науки та освіти. Основні напрями його наукових досліджень – питання методології правознавства, конституційного та парламентського права, правової державності, теорії законодавства, місцевого самоврядування, теорії та практики українського парламентаризму, прав людини.

Він є автором понад 120 наукових праць, серед яких: «Система советского законодательства» (1987), «Правова держава в контексті новітнього українського досвіду» (1999), «Територіальна організація влади в Україні» (2000), навчальний посібник «Природа права» (2001), «Щодо концептуальних засад розвитку місцевого самоврядування. Місцеве самоврядування: 10 років здобутків» (2002), «Конституція України: Науково-практичний коментар» (у співавт., 2011).

Брав активну участь у розробленні законопроектів України та інших нормативних актів, зокрема: проекту Концепції розвитку національної інноваційної системи, проекту закону «Про внесення змін до Закону України “Про інноваційну діяльність”» та ін. Є членом українсько-грецької міжурядової Робочої групи з питань економічного, промислового та науково-технічного співробітництва, Українсько-фінляндської комісії з питань торгівлі та економічного розвитку, Українсько-французької Міжурядової змішаної комісії

з економічного співробітництва, редколегії наукового журналу «Зовнішня торгівля: право та економіка», «Бюлетень Міністерства юстиції України»; голова Науково-експертної ради Всеукраїнської громадської організації інвалідів «Інститут реабілітації та соціальних технологій»; арбітр Міжнародного комерційного арбітражного суду при Торгово-промисловій палаті України.

Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (1996), Почесною грамотою Кабінету Міністрів України (2004).

Юридична громадськість вітає з ювілеєм доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Національної академії правових наук України **Олену Велеоніівну Кохановську**.

У 1986 р. О. В. Кохановська закінчила юридичний факультет Київського державного університету імені Т. Г. Шевченка за спеціальністю «правознавство» (нині – Київський національний університет імені Тараса Шевченка). У 1986–1988 рр. – стажист юридичної консультації Київської міської колегії адвокатів; 1988–1995 рр. – адвокат Залізничного району м. Києва; 1995–1998 рр. – викладач кафедри цивільного права і процесу Національної академії внутрішніх справ України; з 1998 р. і дотепер працює в Київському національному університеті імені Тараса Шевченка на посадах доцента, з 2008 р. – професора кафедри цивільного права.

У 1998 р. захистила дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Цивільно-правові аспекти регулювання відносин

Принциповість і порядність, широка ерудованість і сумлінне ставлення до всіх обов'язків, відданість справі здобули А. П. Зайцю авторитет і повагу широкої юридичної громадськості.

Президія Національної академії правових наук України і редакційна колегія «Вісника Національної академії правових наук України» щиро вітають **Анатолія Павловича Зайця** з ювілеєм і бажають йому міцного здоров'я, добробуту, подальшої плідної праці та творчих звершень.

у сфері використання інформаційних систем» (спеціальність 12.00.03), у 2006 р. – дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему «Цивільно-правові проблеми інформаційних відносин в Україні» (спеціальність 12.00.03). Вчене звання доцента присвоєно у 2001 р., науковий ступінь доктора юридичних наук присуджено у 2007 р. Обрана членом-кореспондентом Національної академії правових наук України у 2010 р.

О. В. Кохановська – відомий фахівець у галузі цивільного, сімейного права, інтелектуальної власності. Автор понад 100 наукових і науково-методичних праць, серед яких: «Правове регулювання інформаційних відносин в Україні» (2001), «Теоретичні проблеми інформаційних відносин у цивільному праві» (2006), «Еколого-правові проблеми трансплантології» (2009), «Наукові праці цивілістичного студентського гуртка Київського національного університету імені Тараса Шевченка» (2009), «Договір про надання інформаційних послуг» (2009),